

Dla żony poległego żołnierza

Uczcie, kobiety silne,
Dziatki polskiego języka.
Nie płaczcie za poległymi,
Płaczcie z żalu o Polskę.
Módlcie się do Maryi,
O wolność dla jej narodu.
Nie traćcie wiary, nadziei,
Zawsze patrzcie w słońce.
Uczcie, kobiety dobre,
Dziatki polskiej modlitwy.
Niech proszą ich czyste serca
Boga jednego o pokój.
Nauczcie, mądre wdowy,
Dzieci szacunku do chleba.
Niech każdy najmniejszy okruch
Z ziemi unoszą ze czcią.
Uczcie, kobiety roztropne,
Dziatki historii Polski.
Niech noszą jej dzieje w sercu,
Niech mówią zawsze po polsku,
Niech walczą, gdy dorosną,
W imię sprawiedliwości.

Żwawo, powstańcy!

Żwawo, powstańcy,
Towarzysze niedoli!
Szybciej, póki Polska
Nie zaginie!
Nie bójmy się walki,
Nie bójmy się śmierci!
Za broń, towarzysze,
Za broń!
Posłużmy ojczyźnie
Swym orężem,
Nie patrzmy,
Jak Polska umiera!
Na koń, towarzysze,
Na koń!
Walczy już dziś
O północy!
Strzeżmy polskich tajemnic,
Strzeżmy polskiego języka!
Żwawo, buntownicy,
Żwawo, kompania!
Nie zhańbmy
Rodu Piastowskiego!
Póki Polska
W naszych sercach,
Nie zaginie nigdy!
Na koń, powstańcy,
Na koń!

Pole bitewne

Jakże piękna śmierć nas czeka!
Jak wielka chwała nas dotknie!
Jaki zaszczyt polec na ziemi,
Gdzie żył nasz ojciec i dziad!
Do boju, odważnie powstańcy!
Walczcie o swoją Polskę!
Dzielmy się swoim bólem,
Podzielmy się swoją chwałą!
Jaki zaszczyt to przynosi,
Konać obok swego brata,
Co w tym samym języku się modlił,
Co tak samo śmiał się i płakał.
Dalej, powstańcy, marsz!
Walczmy o chlubę dla Polski!
Nie traćmy nadziei w Boga,
Walczmy dla swoich dzieci!
By zaznały polskiego języka,
By zaznały naszych tradycji,
By się śmiały, płakały, cieszyły,
Zawsze, po wieki, po polsku!

Marsz powstańców

Wiedzieli, że idą na śmierć.
Szli z tą panią u boku,
Jak równy z równym.
W bladym świetle księżycy,
W samotności i cierpieniu
Szeptaly słowa modlitwy
Strwożone usta i dusze.
Z miłości do ziemi,
Na której stawiali pierwsze kroki,
Z szacunku dla ojczyzny,
Która oddała im siebie,
Z pragnienia wolności,
Znanego każdemu,
Gotowi byli polec,
W samotności i chwale.
Nie bali się bólu,
Nie bali się cierpienia,
Bo krew ich nie przeleje się za darmo,
Bo wsiąknie w ziemię ojczystą,
Po której będą chodziły
Kolejne pokolenia.
Śmierci śmiali się w oczy.
Oni kochali, oni pragnęli,
Oni szli umrzeć
Za swoją Polskę.